OTON ŽUPANČIČ

CICIBAN

OTON ŽUPANČIČ

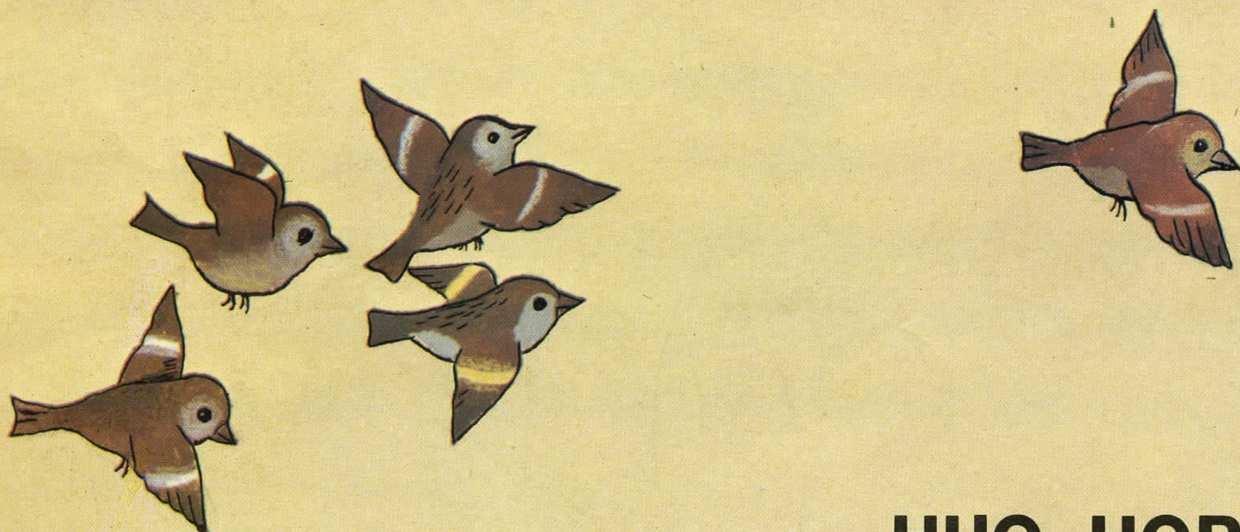
CICIBAN

PRIREDIO
DRAGO KOZINA

ILUSTRIRALA
JELKA REICHMAN

NAŠA DJECA
ZAGREB 1987.

HIJO, HOP!

HIJO, HOP!
KONJIĆ U GALOP!
ALI KAMO SAMO?
TKO BI ZNAO KAMO!
PREKO SAVSKOG POLJA
KOLIKO TE VOLJA,
PA U GRADIĆ CELJE
PO BIJELO VESELJE,
MALO KROZ GORJANCE
PO PEČENE JANJCE,
ONDA DO CELOVCA
PO ĆUP SITNA NOVCA,
S NJIME U TRST I GORICU
PO KOLAČE I MEDICU.

VRAPCI I STRAŠILO

ČIV-ČIV, ČIV-ČIV,
JOŠ ĆU DUGO BITI ŽIV,
ŽIV-ŽAV, ŽIV-ŽAV,
JOŠ ĆU DUGO BITI ZDRAV;
NASRED POLJA ROSA
I TRI VREĆE PROSA!
ČIV-ČIV, ŽIV-ŽAV,
DRAGI POBRO, JE LI DOBRO?
SVE JE DOBRO, ŽIV SAM, ZDRAV!
ČIV-ČIV, ČIV-ČIV,
A TKO TI JE KRIV,
ŽIV-ŽAV, ŽIV-ŽAV,
ŠTO SI, ČIČO, SMETEN SAV
I ŠTO S METLOM STOJIŠ
A MESTI SE BOJIŠ?

ČIV-ČIV, ŽIV-ŽAV,
DRAGI POBRO, JE LI DOBRO?
SVE JE DOBRO, ŽIV SAM, ZDRAV!

BUBAMARA

ŠARAVARA, BUBAMARA,
BUBAMARO MOJA,
DE POLETI I POKAŽI
GDJE JE KUĆA MOJA!

BUBAMARA S DJEČAKOVE
RUKE ODLETJELA
I U POLJU NA ŠARENI
MALI CVIJET JE SJELA.

ŠARAVARA, BUBAMARA,
TO JE KUĆA TVOJA,
SAD POLETI I POKAŽI
GDJE JE KUĆA MOJA!

POLETJELA BUBAMARA
SPRAM SUNCA, VISOKO –
DUGO ZA NJOM GLEDALO JE
DJEČAKOVO OKO.

M A K

MAK, MAK, MAK
NASRED POLJA KLIMA,
MAK, MAK, MAK
CRVEN-KAPU IMA.

ŽARKO SUNCE
NJEMU REČE:
– SKIDAJ KAPU. –
A ON NEĆE.

– IZ ZEMLJE JE
IZMAMIH,
ZRAKAMA TE
OTHRANIH.

– DA ME NISI
UZGOJILO,
I BEZ TEBE
TO BI BILO!

VJETRIĆ
PREKO POLJA VIJE,
A GIZDELIN
MAK SE SMIJE:

HA, HA! TI ME
MALO STRESE,
AL MI KAPE
NE ODNESE!

JESEN DOĐE,
DOĐE ZIMA,
MAK GOLOGLAV
NASRED POLJA KLIMA.

– JOJ, JOJ! –
DRŠĆE I UZDIŠE –
SUNCA NEMA,
LJUTA BURA BRIŠE ...

ŽABE

REGA, REGA, REGA, REGA
SVE NAS TEŽA MORI ŽEGA,
PO DNU BARE SUNCE GEGA,
REGA, REGA, BIT ĆE SVEGA.

KUM, KUM,
ČUJ, NIZ DRUM
DOLAZI NAM S JUGA ŠUM.

KVAK, KVAK,
GLE, OBLAK,
I OBLAKA ČOPOR JAK,

PUN KABAO NOSI VLAK,
TO JE ZA NAS DOBAR ZNAK!

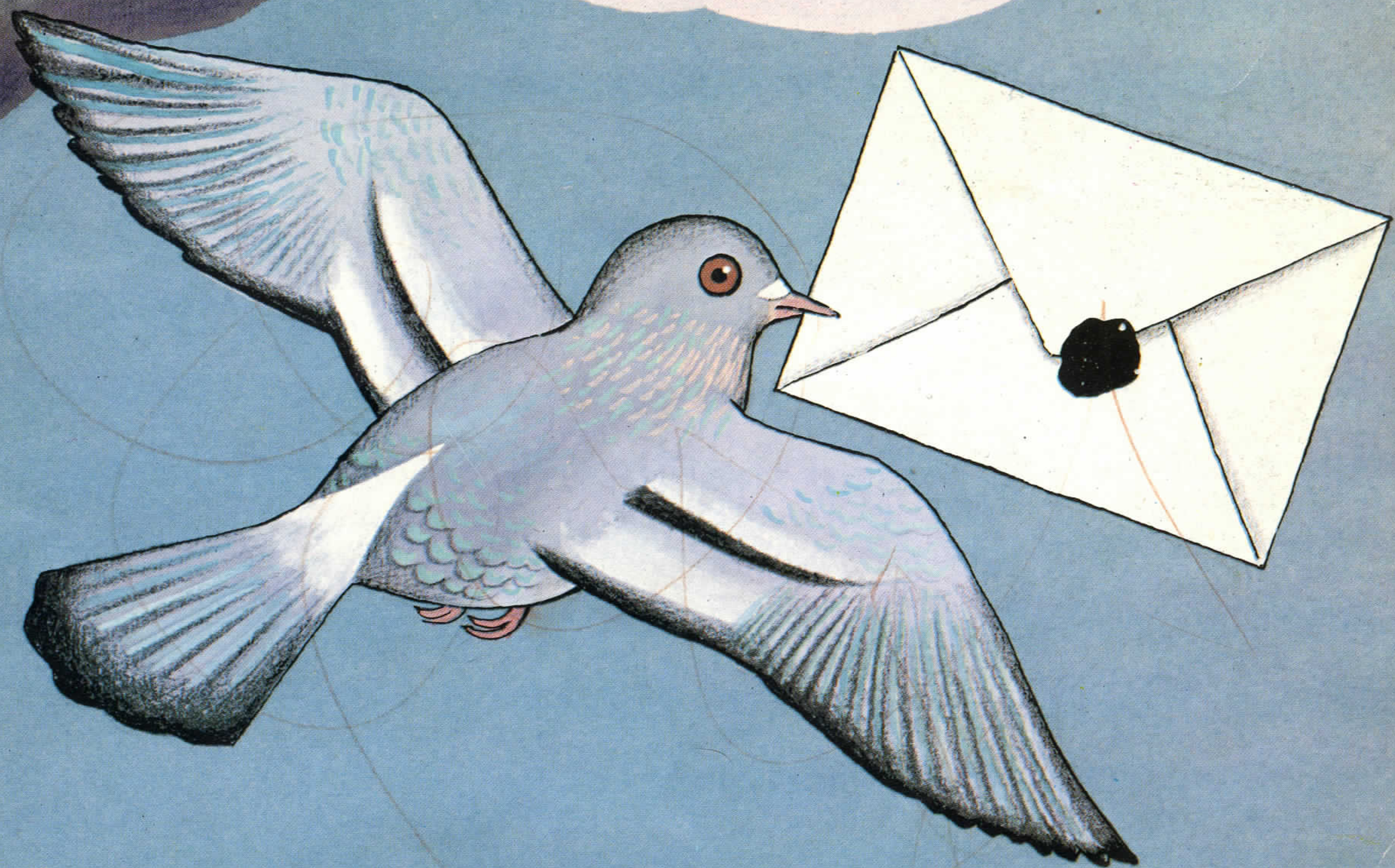
REGA, REGA, REGA, REGA
DOKLE OVA STRAŠNA ŽEGA?

KUM, KUM,
SLUŠAJ ŠUM!

KVAK, KVAK,
GLE – OBLAK!

P I S M O

STIGLO JE PISMO IZ ZEMLJE DALEKE,
IZ DALEKE ZEMLJE I TUĐEGA KRAJA,
OD CRNAČKOG KRALJA DRŽAVE NEKE,
VELIKO PISMO S PEČATA TRI.

KAKAV LI NALOG KRIJE TO PISMO?
ZAPOVIJED KAKVU? RADOZNALI SVI SMO.
KAKVI SU GLASI ŠTO JAVIT IH ŽELI?
HITAJMO BRŽE ČITATI MI!

ZAPOVIJED TO JE OD CRNAČKOG KRALJA:
O CICIBANCI, NEOTESANCI,
SVIMA VAM ODMAH SPAVATI VALJA;
ČIM OKOM TRENEM – ZASPITE SVI!

ZELENI JURAJ

ZELENI JURAJ DÛGOM SE PAŠE;
VESELO, SRETNO SELO JE NAŠE:
ENO, ZA VODOM, NIZ PAŠNJAKE JAŠE.

GLAVOM NAMIGNE – TRAVA SE DIGNE,
LICE OKRENE – GRANE ODJENE,
OKOM ZAŽMIRI – CVIJEĆE PROVIRI.

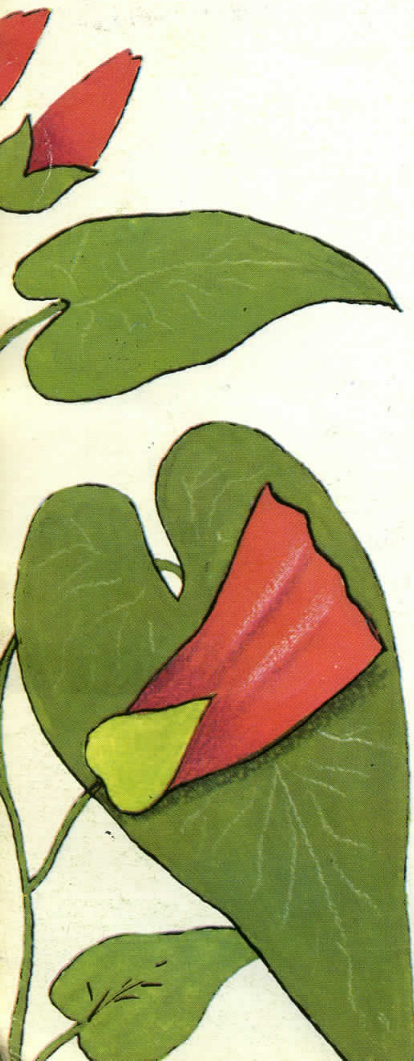
ZELENI JURJU, ZAUSTAVI KAS,
S VINCEM I PJESMOM OSTAJ UZ NAS,
BIT ĆE TI DRAGO ZA SVAKI ČAS. –

O DOBRI LJUDI, SVIJETLO VAM LICE,
PJEVALI BISMO KO RADOSNE PTICE,
ALI SU PUSTE SLOVÈNSKE GORICE.

SVIJETLO VAM LICE, MISLI JOŠ BOLJE!
OSTAO KOD VAS DRAGE BIH VOLJE,
ALI JE PUSTO U KORUŠKOJ POLJE.

PUSTO JE POLJE, I MRAZ I GRAD,
ŽURITI MORAM, JER ZOVU ME SAD,
DOĆI ĆU OPET, KAD NESTANE JAD. –

KONJA PODBODE, PA JURI I LETI.
PROLJEĆE, TI NAM VIJENAC ISPLETI,
DA NAS JURJA ZELENOG SJETI ...

CICIBAN I PČELICA

S NEBA LETI PČELICA
SVE NIŽE I NIŽE,
SVE BLIŽE I BLIŽE
S NEBA LETI PČELICA.

»OTKUD, KUDA, PČELICE,
TEBE BEZ PRESTANKA
NOSE KRILA TANKA,
OTKUD, KUDA, PČELICE?«

– GDJE JE MALI CICIBAN
ŠTO NEĆE DA ŠUTI,
PA MAMICU LJUTI,
GDJE JE MALI CICIBAN?

»DA JE OVDJE CICIBAN,
PČELO SVJETLOKRILA,
ŠTO BI UČINILA
DA JE OVDJE CICIBAN?«

– DA JE OVDJE CICIBAN,
ŽALCEM BIH GA SMJELO
UBOLA U ČELO,
DA JE OVDJE CICIBAN.

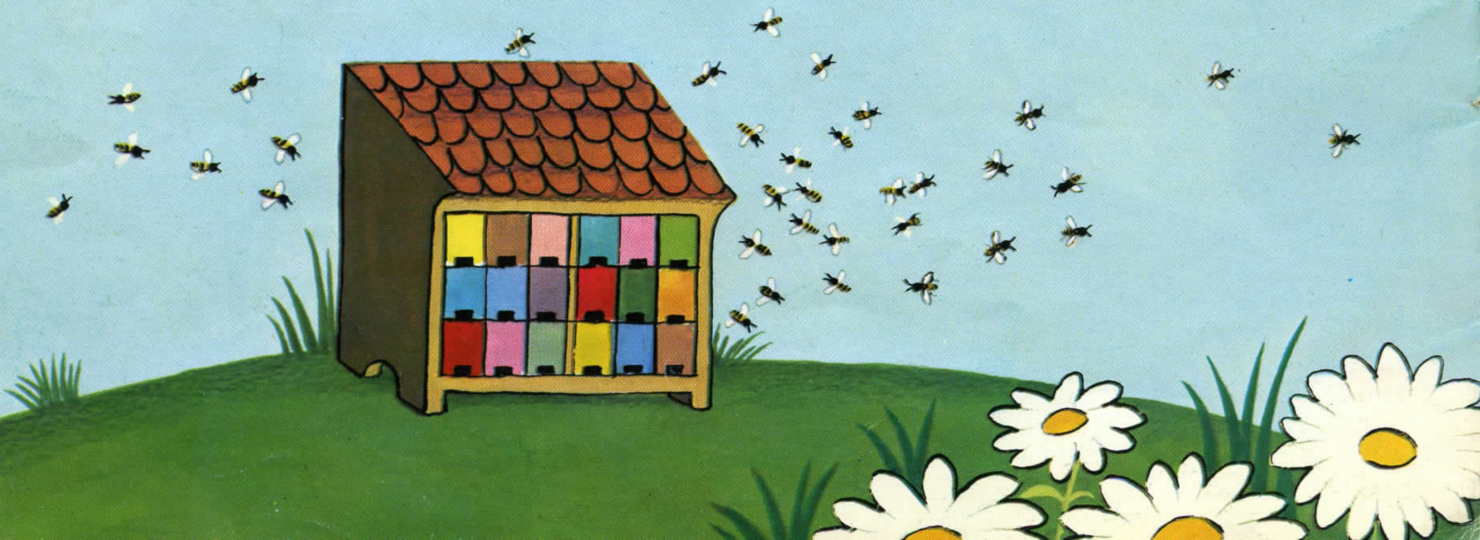
»PLAKAO BI CICIBAN,
JAUKO BI JAKO;
ZLO I NAOPAKO –
PLAKAO BI CICIBAN.«

– O NEK' PLAČE CICIBAN
NEK' VIČE KO JUČE;
ZVONA IZA TUČE
NE POMAŽU, CICIBAN.

»MISLIŠ DA BI PLAKO SAM?
I MOJA BI MAMA
ZAPLAKALA SÂMA;
MISLIŠ DA BI PLAKO SAM?«

– ZAR DA PLAČE I MAMICA,
KAD CICIBAN SKAČE
I PODERE HLAČE;
ZAR PLAČE I MAMICA?

»ŠTO PODERE CICIBAN
TO MAMICA SAŠI,
A TATA ISPRAŠI
TANKIM PRUTOM SVAKI DAN!«

– TI ME ZBUNI, CICIBAN,
NE ZNAM ŠTO SAM DOŠLA;
ZAŠTO NA PUT POŠLA;
TI ME ZBUNI CICIBAN!

»REĆI ĆE TI CICIBAN
ŠTO SE TEBI HTJELO,
ZAPITAJ GA, PČELO;
NEĆE SLAGAT CICIBAN!«

– NE LAŽE LI CICIBAN,
ONDA JE OD RIJEČI,
PA NEK' VIČE, DREČI;
NE LAŽE LI CICIBAN!

I: »CICI-CICI-CICIBAN!«
PČELA PJESMU NIŽE,
PA SE UVIS DIŽE ...
ZA NJOM GLEDA CICIBAN.

CICIBAN – CICIGAD

CICIBAN TRČI U RADOSNI DAN:
U GRMU SE PTIČICA STVORI,
POZDRAV MU CVRKUTOM ZBORI:
– CICIBAN, CICIBAN, CICIBAN,
CICIBAN, DOBAR DAN!

CICIBAN, ŠTO SE JE DESILO SAD!
MA ŠTO TI TO PTIČICA ZBORI?
DUBRAVOM CVRKUT JOJ ORI:
– CICIGAD, CICIGAD, CICIGAD,
CICIGAD, GAD I GAD!

CICIBAN MISLI: »PA ZAŠTO SAM GAD?«
AL' POGLED NA RUČICE PADA,
I ODMAH SE DOSJETI JADA:
– PRLJAV SAM, ETO, TO JE MOJ JAD,
DANAS SAM CICIGAD!

TU PROTIČE POTOČIĆ ČAROBAN.
KROZ KAMENJE BISTAR SE VERE;
CICIBAN U NJEM SE PERE,
A PTIČICA CVRKUĆE: – CICIBAN,
CICIBAN, DOBAR DAN!

CICIBAN SLUŠA OČEV SAT

GLE, IGRAČKE ZLATNE! ŠTO JE U NJOJ, TATA?
KAKAV LI JE OVO TIHI, TANKI GLAS?
– CICIBANE, TO JE ODJEK ZVONKOG BATA,
TO KOVAČI MALI KUJU ČAS PO ČAS.

KUJU DANE, TJEDNE I GODINE KASNE,
ČEKIĆIMA NAGLO KUJU ČAS PO ČAS,
SVEMU ŠTO POD SUNCEM PLAMTI ILI GASNE,
ROĐENJU I SMRTI ZVONI NJIHOV GLAS.

TIKA-TAKA, BODRE ČOVJEKA NA DJELO,
PUTE NAŠE MJERE, VJEČNO PRATE NAS,
POJU PJESMU SVOJU PONOSNO I SMJELO,
SRCU LJUDSKOM KAŽU GDJE ĆE NAĆI SPAS.

OČE, RECI: KAKO? KADA KUJU ONI ...?
DA LI POJU SVOJU PJESMICU ZA NAS?
– CICIBANE, SINKO, SLUŠAJ KAKO ZVONI
SA NAKOVNJA MALOG I TVOJ ČAS PO ČAS.

ČUDNA ČUDA, OČE! ČEKAJ ČASKOM, STANI
– CICIBANE DRAGI! – ČUJEM JASNI GLAS
KO PTIČICE CVRKUT NA PROCVALOJ GRANI:
– ZLATNI VIJEK SE KUJE ZA TE, ČAS PO ČAS!

CICIBAN JE ZASPAO

CICIBAN
SNIVA SAN.
DAJTE POSTELJINU –
MEKU MAHOVINU:
POKRIJTE GA OVOM
GRANOM JABUKOVOM.
VJETAR S GORE DAHNE
JABUKU RAZMAHNE,
SAVIJE SE GRANA,
SKRIJE CICIBANA,
LIŠĆEM NJEGA OSPE,
CVJETOVIMA POSPE.

OTON ŽUPANČIČ: CICIBAN
PRIREDIO: DRAGO KOZINA
PREVEO: GUSTAV KRKLEC
ILUSTRIRALA: JELKA REICHMAN
IZDANJE: GRAFIČKA I IZDAVAČKA RADNA ORGANIZACIJA »NAŠA DJECA«
OOUR IZDAVAČKA DJELATNOST, ZAGREB
ZA OOUR: DRAGO KOZINA
RECENZENT ZA ILUSTRACIJE: VLADIMIR MALEKOVIĆ
NAKLADA: 4000
TISAK: ČGP VEČER, MARIBOR 1987